

Nss-em bylo již opětne vysloveno (srov. na př. Boh. A 1108/22), že při převodu na základě právního jednání, které neurčuje cenu převedené nemovitosti, t. j. kde vzájemná úplata za zcizené pozemky není ani z části vyjádřena v penězích —, jak je tomu zejména při smlouvě směnné, kde vzájemné plnění není vyjádřeno v penězích, — a kde tedy zcizovací ceny nelze zjistiti, jest nutno vzíti za základ obecnou hodnotu nemovitosti v době zcizení. Běře-li se však za základ obecná hodnota nemovitosti v době zcizení, pak nelze použití pro zjišťování této hodnoty ustanovení § 5 odst. 2 dávk. prav., které přichází v úvahu jen tehdy, vychází-li se ze zcizovací ceny (srov. Boh. A 7399/28, 7422/28), nýbrž nutno hodnotu nemovitosti zjistiti řízením, které předpisuje § 17 dávk. prav. pro všechny případy, kde se nemá vzíti za základ pro vyměření dávky udaná cena, po případě nutno stanoviti ji dohodou.

V daném případě pochybil žal. úřad v tom, že ačkoli šlo o převody smlouvami směnnými, při nichž nelze zjistiti převodní cenu nemovitosti a kde tedy nutno za základ vzíti obecnou hodnotu nemovitosti v době zcizení, použil předpisu odst. 2. § 5, jednacího o ceně, a podle něho zjišťoval hodnotu zcizených nemovitostí hodnotami vzájemných plnění. Postup žal. úřadu nemůže odůvodniti ani okolnost v odv. spise zdůrazněná, že při stanovisku zastávaném stížnostmi nebylo by možno postihnouti značný majetkový prospěch, který vznikl st-lům tím, že Báňská a hutní společnost podle převzatého závazku zřídila jim novostavby, neboť — jak shora uvedeno — předmětem zdanění není zisk zcizitele převodem docílený, nýbrž objektivní přírůstek hodnoty nemovitosti.

Slušelo proto nař. rozhodnutí, vycházející z mylného právního názoru, již proto zrušiti jako nezákonná, aniž bylo třeba zabývati se dalšími námitkami stížností.

Č. 8231.

Živnostenské právo: Živnostník neztrácí oprávnění míti účně již tím, že nastane některá z okolností uvedených v § 98 živn. řádu, nýbrž teprve výrokem živn. řádu, kterým se živnostníku oprávnění to odnímá.

(Nález ze dne 12. listopadu 1929 č. 19.987.)

V ě c: Společnost fotografů v obvodu obchodní, živnostenské a průmyslové ústředny v Hradci Králové (adv. Dr. Jiří Pokorný z Prahy) proti ministerstvu obchodu stran výučného listu Josefa H.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Dne 9. listopadu 1926 podal Josef H. u osp-é v S. stížnost na společenstvo fotografů v H., že nevzalo na vědomí jeho přihlášku jako účně fotografického u Josefa B. v P. a že mu odepřelo potvrditi výučný list, vydaný dne 26. března 1926 Josefem B. Stížnost ta byla osp-ou v S. postoupena osp-é v H., jejímuž dohledu jako živn. úřadu podle ustanovení § 127 živn. ř. podléhá společenstvo fotografů v H.

Osp v H. zamítla stížnost jako bezdůvodnou — — —.

Odvolání Josefa H. vyhověla zsp v Praze rozhodnutím z 24. září 1927 a zrušila rozhodnutí osp-é jakožto nezákonné — — —.

Odvolání stěžujícího si společenstva žal. úřad nař. rozhodnutím nevyhověl — — —.

O stížnosti nss uvážil: — — —.

Nezákonnost shledává stěžující si společenstvo v tom, že žal. úřad přiznává Josefu B. právo míti učně, ačkoli nepodal předepsaného průkazu způsobilosti ku provozu živnosti fotografické. Nss neshledal tuto námitku důvodnou.

Z § 97 živn. ř. se podává zásada, že oprávněný živnostník má také právo držeti učně. Z oprávnění toho jsou arcí podle § 98 vyloučeni živnostníci, kteří sami, nebo jejich náměstkové nemají potřebných odborných vědomostí, aby mohli vyhověti předpisům § 100 o živn. vzdělání učedníků, a kteří také podle zařízení a provozovacího způsobu své živnosti nejsou s to, aby tak činili, dále živnostníci, kteří byli odsouzeni pro trestné činy uvedené v 2. odstavci § 98 živn. ř. a kteří se dopustili hrubého porušení svých povinností vůči svěřeným jim učedníkům aneb proti nimž svědčí skutky, které je po stránce mravní činí nezpůsobilými, aby měli učně (3. odst. § 98 živn. ř.), konečně pak živnostníci, o nichž se prokázalo, že jsou vinni nedostatečným úspěchem učňovým (4. odst. cit. paragrafu). Vyloučení z oprávnění míti učně nastává však ve všech uvedených případech teprve aktem živn. úřadu, odnímajícím živnostníku oprávnění míti učně, kterýžto akt se vydává po vyslechnutí společenstva, k němuž živnostník náleží (odst. 5. § 98). Že by v konkrétním případě k takovému aktu došlo, stížnost netvrdí a nss ze správních spisů neshledal. Za tohoto stavu věci nelze shledati nezákonným, vyslovil-li úřad, že Josef B., jsa v kritické době živnostníkem oprávněným, měl též právo držeti učně a že sluší proto považovati učební smlouvu uzavřenou mezi ním a H. za řádně vzniklou a uznati povinnost společenstva fotografů v H. zapsati učební smlouvu do matriky učňů, resp. B-em vydané výuční vysvědčení potvrditi.

Č. 8232.

Živnostenské právo: * Paragraf 7 odst. 2. nař. mín. obch. a vnitra z 30. března 1899 č. 64 ř. z. o úpravě obchodu s láhvovým pivem byl derogován předpisem § 38, odst. 1 novely k živn. řádu č. 26/1907 ř. z.

(Nález ze dne 12. listopadu 1929 č. 20.035.)

Věc: Emil R. v D. proti zemské správě politické v Praze stran přestupku § 11 živn. ř.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l opověděl dne 24. března 1905 v Duchcově obchodní živnost podle § 38 živn. řádu bez jakéhokoli obmezení. Trestním nálezem osp-é v D. ze 13. dubna 1927 odsouzen byl st-l k peněžité pokutě 30 Kč, případně do vězení na 3 dny, pro přestupek § 11 živn. řádu, jehož se dopustil tím, že prodával neoprávněně láhvové pivo.